

Skatteministeriet

6. december 2016
J.nr. 16-1697148

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 83 af 9. november 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Julie Skovsby (S).

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for historikken bag den økonomiske hjælp til børnefamilier i form af først et skattefradrag, derefter en børnecheck, en børnefamilieydelse og til den nuværende børne- og ungeydelse, herunder redegøre for, hvorfor staten yder denne økonomiske hjælp til børnefamilier, og samtidig oplyse, hvad der er grundlaget for fastlæggelsen af de forskellige satser?

Svar

Børne- og ungeydelsen blev indført på baggrund af et forslag fremsat i 1983 om et særligt personfradrag til børnefamilier. Forslaget blev ikke gennemført, men i stedet indførtes en ordning, hvor alle børnefamilier modtog en kontant udbetaling af 800 kr. pr. år for hvert barn, der ikke var fyldt 10 år inden indkomstårets begyndelse (børnecheck).

I 1986, med virkning fra 3. kvartal 1987, vedtog Folketinget lov om en børnefamilieydelse. Denne ydelse skulle ses som en kompensation til børnefamilierne for, at skatteværdien af rentefradraget på samme tidspunkt blev reduceret. Det bagvedliggende hensyn var, at børnefamilier typisk har større boliggyld end familier uden børn. Reglerne blev samtidig ændret, så der skulle ske udbetaling i relation til alle børn og unge under 18 år. Ydelsen blev fastsat til 5.000 kr. om året pr. barn, ligesom det blev bestemt, at ydelsen skulle reguleres i takt med lønudviklingen.

I løbet af 1990'erne blev ydelsen aldersdifferentieret, således at ydelsens størrelse afhang af barnets alder (babyydelse for de 0-2 årige, småbørnsydelse for de 3-6 årige og børnefamilieydelse for de 7-17 årige). I samme periode blev grundbeløbene forhøjet af flere omgange, bl.a. for at kompensere børnefamilierne for indførelsen af grønne afgifter, som ansås for at være en større belastning for børnefamilier end for familier uden børn.

I 2003 blev der, som led i en styrket indsats mod genopdragsrejser, indført krav om, at det barn, der udbetales børne- og ungeydelse i relation til, faktisk opholder sig her i landet. Dette krav blev præciseret i 2008. Kravet fraviges dog i overensstemmelse med EF-forordning 883/2004, hvorefter personer omfattet af dansk social sikring har ret til ydelsen også til børn, som opholder sig i andre EU/EØS-lande samt Schweiz.

Fra og med 2004 blev reguleringen af børnefamilieydelsen ændret, hvorved den kom til at følge udviklingen i forbrugerprisindekset. Ændringen skete ud fra et ønske om at bevare ydelsens købekraft, men ikke give stigninger herudover, da den ikke er indkomsterstatende i modsætning til eksempelvis dagpenge mv.

Fra og med 2008 blev ydelsen for de 0-2 årige forhøjet med 2.000 kr. årligt, og som led i Genopretningsaftalen i 2010 blev ydelsen generelt reduceret med 5 pct. over en 3-årig periode. I 2011 blev ydelsen for de 15-17 årige ændret fra en kvartalsvis til en månedlig ydelse, og samtidig skiftede ydelsen navn til ”børne- og ungeydelse”.

Der er siden blevet indført – og derefter ophævet – et 35.000 kroners loft over ydelsen, ligesom et optjeningsprincip, hvor der er opstillet krav til ydelsesmodtagerens tilknytning

til riget, er blevet indført. Endelig er der fra 2014 indført indkomstaftapning. Det indebærer, at ydelsen nedsættes, hvis ydelsesmodtagerens eller dennes ægtefælles indtægt overstiger grundlaget for topskat, 732.000 kr. (2016-niveau). Nedsættelsen sker med et beløb svarende til 2 pct. af grundlaget for topskat.

Størrelsen af de årlige ydelser siden 1987 fremgår af Skatteministeriets hjemmeside, <http://www.skm.dk/skattetal/beregning/skatteberegning/boerne-og-ungeydelse-i-2016-og-2017>.

Med forslaget om et gradueret loft over børne- og ungeydelsen, hvormed satsen pr. barn reduceres fra det tredje barn, vil staten stadig yde et betydeligt bidrag til børnefamilierne. En familie med tre børn, hvor børnene fx er 1 år, 6 år og 8 år, vil således fortsat modtage mere end 40.000 kr. skattefrit. Der udbetales i dag i alt ca. 14,5 mia. kr. om året i børne- og ungeydelse, hvilket med forslaget vil blive reduceret med ca. 470 mio. kr.